

Найкраще, що може стимулювати розвиток галузі в разі, якщо асоціація буде підписана, це те, що без всякого мита в Україну можуть прийти технології, обладнання і техніка. Саме цього чекають аграрії.

А що стосується зернових, то навіть зараз, ще нічого не підписавши, Україна за підсумками минулого року є номером один з експорту в ЄС зернових та олійних культур. І цей обсяг дорівнює 10 млн т, він набагато більше, ніж будь-які квоти, які виділяються. А за рахунок безмитного експорту зерна в ЄС у рамках розширених квот аграрії можуть додатково отримати зростання доходів у сумі близько 180 млн євро щорічно [1].

Список використаних джерел

1. Соглашение об ассоциации с ЕС является уникальным шансом — обращение аграриев Украины [Електронний ресурс]. — Режим доступу : URL : http://www.ukrinform.ua/rus/news/soglashenie_ob_assotsiatsii_s-es_yavlyaetsya_unikalnim_shansom__obrashchenie_agrariyev_ukraini1585416
2. Ассоциация с ЕС: разницы от снижения пошлин украинские аграрии не почувствуют — Новости — Эксклюзив — Голос Столицы 106FM. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : URL : http://newsradio.com.ua/rus/2013_11_13/Assotsiatsiya-s-ES-raznici-ot-snizheniya-poshlin-ukrainskie-agrarii-ne-pochuvstvujut/

Олексин О. П.,
науковий керівник — **Юрченко Н. Б.,** к.е.н., доцент,
Інститут економіки та управління
у нафтогазовому комплексі, м. Івано-Франківськ

РОЗВИТОК АГРОПРОМИСЛОВОЇ ІНТЕГРАЦІЇ В УКРАЇНІ

Основною передумовою формування конкурентоспроможного агропромислового комплексу (АПК) є розвиток агропромислової інтеграції. Актуальність теми обумовлена виходом на вітчизняний аграрний ринок транснаціональних корпорацій, що зумовлює необхідність інтеграції для підтримання конкурентної боротьби. Агропромислова інтеграція це розвиток виробничих і економічних зв'язків між галузями і підприємствами агропромислового комплексу. Вагомий внесок у вивчення проблеми агропромислової інтеграції зробили науковці-економісти В. І. Андрійчук, О. П. Гоголя, В. Н. Нелепа, В. М. Яценко, Л. Л. Мельник,

О. О. Сторожук, О. І. Шаманська, П. К. Канінський, Є. А. Кобець, О. М. Онищенко. Проте проблема розвитку інтеграційних процесів у вітчизняній агарній сфері потребує детальніших і системніших досліджень.

В Україні зараз становлення агропромислової інтеграції йде дуже повільними темпами. Це пов'язано із слабкою підтримкою з боку держави і владних структур, недосконалістю як законодавчих актів, так і організаційно-економічної діяльності самих агропромислових формувань [5]. З іншого боку, прискорення цього процесу є необхідною умовою розвитку АПК в умовах глобалізації цієї галузі і світових інтеграційних процесів.

Інтеграційні зв'язки в агарній сфері існували при плановій економіці СРСР, проте їх було здебільшого втрачено. Дослідження у цьому напрямку [4] показали, що політичні економічні та інституційні зміни, які відбулися в Україні за останні роки, об'єктивно створюють умови і дають імпульс до відродження, становлення і розвитку агропромислової інтеграції.

Об'єктивними причинами, що зумовлюють розвиток агропромислової інтеграції в Україні, є:

- відсутність чіткої державної політики щодо підтримки розвитку підприємств АПК;
- домінування посередників у відносинах сільського господарства з іншими сферами АПК і його виробничою інфраструктурою;
- економічний монополізм переробних і сервісних підприємств;
- слабка наповненість місцевого ринку продукцією власного регіонального виробництва;
- незбалансованість відносин в агропромисловому комплексі [1].

Агропромислова інтеграція за своєю суттю є складною і тому передбачає дві форми її реалізації: горизонтальну і вертикальну.

Горизонтальна інтеграція — це створення великих сільськогосподарських підприємств. Вона базується на концентрації та централізації виробництва і капіталу і проявляється у створенні великих підприємств з виробництва певних видів сільськогосподарської продукції. В Україні широко відома практика кооперування виробників кормів з тваринницькими комплексами і фермами, дослідних установ, племзаводів [3].

Вертикальна інтеграція — це форма організації економічних процесів, за якої великі промислові та торгові підприємства встановлюють сталі економічні зв'язки із власне сільськогосподарсь-

кими виробниками. До вертикального інтегрування належать також об'єднання, які в межах регіону здійснюють безпосередній обмін і вироблену сировину передають промисловим підприємствам, фабрикам, комбінатам.

Основними перевагами агропромислової інтеграції для розвитку АПК України є: забезпечення єдиного процесу виробництва, закупівлі, зберігання, переробки продукції; створення сприятливіших умов для широкого впровадження науково-технічного прогресу; створення умов для поєднання інтересів усіх учасників АПК; виникнення можливості організації виробництва на основі ефективної економії всіх ресурсів; досягнення скорочень управлінського апарату, забезпечення оптимального поєднання територіального і галузевого управління [2].

Таким чином, основною метою агропромислової інтеграції є підвищення конкурентоспроможності продукції агропромислового комплексу в Україні. Особливості агропромислової інтеграції проявляються у синергічному ефекті взаємодії сільського господарства та промисловості, тому мають передбачати формування міжгалузевих зв'язків між рослинництвом, тваринництвом, агарним машинобудуванням і переробною сферою. У подальшому інтеграційні процеси мають розширитись на логістичну і розподільчу системи. Розвиток інтеграції АПК повинен підтримуватися державною політикою та бути включеним у регіональні стратегії розвитку територій.

Список використаних джерел

1. Герелес А. В. Сутність агропромислової інтеграції, її форми та соціально-економічне значення // Наукові праці Полтавської державної аграрної академії. Серія: Економічні науки. — Вип. 2. — Том 1. — 2011. — С. 74.
2. Шаманська О. І. Теоретичні основи формування та розвитку агропромислової інтеграції [Електронний ресурс] О. І. Шаманська, к. е. н., старший викладач кафедри аграрного менеджменту Вінницького національного аграрного університету. Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1632>
3. Чепінога В. Г. Економічна теорія : підручник / В.Г. Чепінога. — К.: Юрінком Інтер, 2011. — 653 с.
4. Басюркіна Н. Й. Методологічні основи агропромислової інтеграції / Басюркіна Н.Й. // Вісник соціально-економічних досліджень. — 2012. — Вип. 2 (45). — С. 23.
5. Коваленко Г. В. Організаційні форми управління процесами кооперації та інтеграції в сучасній економіці / Г.В. Коваленко, аспірант, Миколаївський державний аграрний університет.